Bóg prowadzi swój lud ku wolności

Wyjście z Egiptu, Dekalog i szabat • Wj 12:31–42; 14:10–22

Myśl przewodnia

Pascha i wyjście z Egiptu uczą pamiętać o otrzymanej pomocy.

Opowieść i opracowanie dla uczestnika

Izraelici mieli odejść z Egiptu. Przed wyruszeniem otrzymali polecenia dotyczące szczególnego posiłku. Później nazwano go Paschą i wspominano w rodzinach.

Rodziny przygotowały się do drogi. Mojżesz poprowadził lud poza Egipt. Opuścili miejsce, gdzie przez długi czas doświadczali ciężkiej pracy i krzywdy.

Podróżujący dotarli do morza. Przestraszyli się, ponieważ nie wiedzieli, jak przejść dalej. Biblia opisuje, że Bóg umożliwił im przeprawę na drugą stronę.

Pascha była szczególnym posiłkiem, który pomagał rodzinom Izraelitów pamiętać o wyzwoleniu. Nad morzem lud przeżył strach, lecz w opowieści otrzymał ratunek. Gdy słyszymy taką historię, możemy zapytać dorosłego o to, co było trudne, i o to, jak ludzie pomagają sobie w kłopotach.

Izraelici zapamiętali tę historię i opowiadali ją kolejnym pokoleniom. Także w naszych rodzinach istnieją opowieści o pomocy i o chwilach, kiedy ktoś okazał nam dobro. Wdzięczność sprawia, że zauważamy ludzi, którym wiele zawdzięczamy.

Cele lekcji

• Porządkuje Paschę, wyjście i przeprawę.

• Wskazuje znaczenie pamięci.

• Wyraża wdzięczność za pomoc.

• Potrafi odpowiedzieć: Czy Pascha i przejście przez morze odbyły się w tej samej chwili?

Przebieg zajęć

Pytanie otwierające — 4 min

Pytanie: „Jakie ważne wydarzenia pamięta twoja rodzina?”.

Opowieść z Biblii — 7 min

Lektura Wj 12:31–42; 14:10–22. Mojżesz zostaje posłany, by wystąpić wobec faraona. Lekcja 12 prowadzi od ucisku do uwolnienia i pamięci o tych wydarzeniach.

Kolejność wydarzeń — 6 min

Rozłóż trzy obrazy: posiłek, wędrówka, morze. Zaznacz, czym była Pascha, a czym wydarzenie nad morzem.

Ćwiczenie z kartą — 9 min

Dzieci tworzą papierową „księgę pamięci” z trzema okienkami: wydarzenie, pomoc, podziękowanie. Nie wymagaj zwierzeń rodzinnych. Dodatkowa wskazówka dla prowadzącego: Połącz trzy nazwy w kolejności: posiłek Paschy – wyjście – przeprawa.

Wspólny wniosek — 4 min

Dokończcie zdanie: „Dziękuję za pomoc, gdy...”.

Pytania i propozycje odpowiedzi

Z czym łączyła się Pascha?

Z przygotowaniem do wyjścia i pamięcią o wyzwoleniu.

Dlaczego lud się bał nad morzem?

Nie widział bezpiecznej drogi dalej.

Po co opowiadamy rodzinne historie?

By pamiętać o ważnych wydarzeniach i otrzymanej pomocy.

Czy Pascha i przejście przez morze odbyły się w tej samej chwili?

Nie. Najpierw opisano przygotowania i wyjście, potem drogę nad morze.

Pomoce dydaktyczne

• trzy obrazki wydarzeń

• kartki z trzema okienkami

• nożyczki bezpieczne

• Biblia

Wskazówki biblijne i wychowawcze

• Nie zlewaj ustanowienia Paschy, wyjścia z Egiptu i przeprawy w jedno wydarzenie. Zachowaj izraelski kontekst Paschy. Chrześcijańskie odczytanie typologiczne opisz jako późniejsze odwołanie Pawła, nie jako dosłowną treść Wj 12. Nie inscenizuj śmierci pierworodnych.

• Odczytaj najwyżej kilka zdań z wybranego fragmentu. Resztę opowiedz własnymi słowami i zakończ prostą czynnością. Unikaj sprawdzianów pamięci oraz trudnych scen.

• Małym dzieciom przedstaw przede wszystkim wyzwolenie i opiekę; trudne sceny omów wyłącznie adekwatnie do wieku.

• Wj 12:1–28 podaje ustanowienie pierwszej Paschy, a Wj 12:31–42 opisuje samo wyjście. Nie pomijaj pierwszego fragmentu, jeżeli omawiasz sens Paschy.

• Wj 14 ukazuje przeprawę przez morze oraz uratowanie Izraelitów. Tekst jest świadectwem religijnym; nie przedstawiaj hipotez o jego geograficznym przebiegu jako pewników.

• Wydarzenia dziesiątej plagi i śmierci pierworodnych są w narracji centralne, lecz wymagają szczególnej ostrożności w nauczaniu dzieci. Małym dzieciom wystarczą obrazy drogi i uwolnienia.

• Wj 12:14 wiąże Paschę z pamięcią o wyzwoleniu. W Pwt 6:20–25 rodzice otrzymują wzorzec opowiadania dzieciom o przeszłości i o Bożym działaniu.

• Paweł w 1 Kor 5:7–8 odnosi obraz Paschy do Chrystusa, łącząc go z etyką wspólnoty. Chrześcijańskie odniesienie wymaga pokazania różnicy czasu, gatunku i adresatów obu tekstów.

• Unikaj drastycznych szczegółów plag i pościgu. Nie utożsamiaj współczesnych Egipcjan z postacią faraona.

• Bez drastycznych inscenizacji plag, śmierci i pościgu. Nie utożsamiaj osób pochodzących ze współczesnego Egiptu z biblijnym faraonem.

• Pascha z Wj 12:1–28 jest odrębna od opisu samego wyjścia i przeprawy przez morze (Wj 12:31–42; 14). Dla starszych uczniów uwzględnij odmienny kontekst 1 Kor 5:7–8.

• RED. II: Nie zlewaj ustanowienia Paschy, wyjścia z Egiptu i przeprawy w jedno wydarzenie. Zachowaj izraelski kontekst Paschy. Chrześcijańskie odczytanie typologiczne opisz jako późniejsze odwołanie Pawła, nie jako dosłowną treść Wj 12. Nie inscenizuj śmierci pierworodnych.

• Teksty do porównania: Wj 12:1–42; 14:10–31; 1 Kor 5:7–8

Kontynuacja w domu

Opowiedzcie o dobrym wspomnieniu rodzinnym i wyjaśnijcie, dlaczego warto je przekazywać.